בס"ד

יום **ד', א'** ב**טבת** תשס"א (**27** בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, הוא ראש חודש טבת.
=זה היום עשה ה', נגילה ונשמחה בו!=
והיום הוא הנר ה 6- לחנוכה!

ביום זה, **ר"ח טבת**, בשנת 3400(-360) נלקחה אסתר אל אחשוורוש: **"ובהגיע תור נערה ונערה לבוא אל המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חודש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן, ששה חודשים בשמן המור וששה חודשים בבשמים ובתמרוקי הנשים. ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר יינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך. בערב היא באה ובבוקר היא שבה אל בית הנשים שני..... לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם. ובהגיע תור אסתר בת אביחיל דוד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הֵגַי, סריס המלך שומר הנשים, ותהי אסתר נושאת חן בעיני כל רואיה. ותילקח אסתר אל המלך אחשוורוש אל בית מלכותו בחודש העשירי הוא חודש טבת בשנת שבע למלכותו."** [מגילת אסתר **ב'** 12-16] [לוח דבר בעתו]

***

<u>על עניין נס החנוכה לדורות:</u>

כותב המהר"ל מפראג, כי עיקר הטעם, שנקבעו ימי החנוכה להלל ולשמחה, הוא על הנצחון הגדול שניצחו המכבים את היוונים. אלא שלא הכל ראו בכך נצחון שנעשה ע"י הבורא; רבים שיבחו את כח הצבא וטפחו על שכם עצמם ועל גבורתם. לפיכך נעשה נס פך השמן; וכשם שנס פך השמן גלוי הוא לכל, כך יראו ויבינו הכל את נצחון המלחמה ויידעו שמה' הדבר.

[במעגלי החיים – הרב יונה מצגר]

***

<u>על המנורה שבסמל המדינה</u> (מספרו, "מנהגי ישראל" – דניאל שפרבר) <u>[סיום]:</u>

עבודת הציטוט החזותי משער טיטוס נמסרה לאחים שמיר, עם הנחיות של הוועדה. ב 7- בפברואר 1949 הוגשו בפניה שתי גירסאות: אחת שכללה את "מנורת טיטוס עם שני עלי-זית" והשניה את "מנורת טיטוס עם שני עלי-זית ושבעה כוכבים". חברי הוועדה קבלו את ההחלטות הבאות:
א) לקבל הצעה (א), דהיינו מנורת טיטוס עם שני עלי זית והמילה "**ישראל**" מתחת למנורה.
ב)להביא לאישור בפני מועצת המדינה את ההצעה הנ"ל בלבד.
בכך סיימה הוועדה את תפקידה, ובישיבתה ה 40- של מועצת המדינה הזמנית, ב 10- בפבר' 1949 הביאה בבה אידלסון (יו"ר הוועדה) בפני חבריה במועצה את הצעתם של האחים שמיר. נערכה הצבעה (ואף הצבעה חוזרת!), וההצעה נתקבלה פה אחד.
לא כן בציבור. תגובות רבות נתקבלו, ביניהן זו של הרב הרצוג, הרב הראשי של אותם הימים (ואת יום הולדתו הזכרנו השבוע בדפים אלה). ואלו דבריו:
=לא טוב עושה ממשלתנו היום הזה. כשזכינו שוב לאורה של ציון המסומלת במנורה, שהיא (הממשלה) מחקה דווקא את תמונת המנורה שבקשת טיטוס, אשר כנראה חלו בה ידי זרים, ושאינה כלה על טהרת הקודש... ולא זו בלבד אלא שהעיד לפניי אדם מומחה בידיעת הקדמוניות (ארכיאולוג) שהמנורות המצויירות על הקברים בקטקומבות שברומי כולן בנות שלוש רגליים, וכן כל המנורות המצוירות בפסיפסים של שרידי בתי הכנסת הנמצאים בארץ-ישראל...=

יום נעים, חודש טוב וחנוכה שמח!

בס"ד

יום **ד', א'** ב**טבת** תשס"א (**27** בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כמה צדקו דבריו של הרב הרצוג זצייל, ומה היה אומר אילו ידע את המקור האיקונוגרפי של הצורות בבסיס המנורה, והוא המקדש של האל זיוס דידימיאוס שבדרום טורקיה, המוקדש למלך האלים שבפנתיאון הרומי, Jupiter. ...

יום נעים, חודש טוב וחנוכה שמח!